

fælde er det, at begge Parter gaar sammen i skøn Forening, hvad jeg anser dem for ganske modne til, man kan godt sige, det er Hjerternes gensidige Tilbøjelighed, der knytter en saadan Forbindelse; jeg tror ikke paa nogen Maade, der behøves Tvang i saa Henseende.

Hvilket af de to Tilfælde der end indtræffer, maa de have et Program, som maa dannes paa Stillingen til forskellige af de vigtigste politiske Spørgsmaal. Jeg tror heller ikke, det vil volde store Vanskeligheder. Jeg har den Opfattelse, at man fra Venstres Side har bevæget sig langsomt, men sikkert fra Venstre til Højre, fra Venstres Politik over til Konservatisme. Ligegyldigt hvilket Spørgsmaal man tager frem, ligegyldigt om man bedømmer Venstres Politik efter de Spørgsmaal, der særlig har været fremme under Krigen, eller efter de politiske Spørgsmaal, som vil komme frem i Fredstid: Spørgsmaal som Kirkesager, Skolesager, sociale Forhold, Militærpolitik, Grundlovssagen eller Valglovsspørgsmaalet, eller hvad som helst det kan være: vi kan være ganske sikre paa at se Venstre drive længere og længere ad Konservatismen til. Der vil for saa vidt ikke være noget i Vejen; men det kunde dog være rart for Vælgerne at faa lidt at vide om, hvorledes det Program ser ud, som de Folk, de har valgt, bagefter skal gennemføre sammen med det konservative Folkeparti — det mener jeg, Vælgerne har Krav paa at faa at vide.

Maaske vil man sige: Her staar en Rigsdagsmand paa Talerstolen i Folketinget og spørger, hvorledes vi vil stille os efter Valget, hvis dette har faaet det Udfald, som Oppositionen ønsker; men det giver vi ingen Besked paa. Men det kan man ikke være bekendt at sige; det er ikke for min Skyld, der skal svares, det er for Vælgerne, de maa kunne se en lille Smule længere end til Valget. Hvad der vil ske i Tilfælde af, at det radikale Ministerium faar Flertal ved Valget, er man paa det rene med; men hvad der vil ske, hvis det ikke faar Flertal, men Oppositionen faar Flertal, ved vi ikke noget som helst om.

Jeg har vist her, at der er forskellige Alternativer, som man kan se hen til, og jeg vil spørge Lederne af de to politiske Partier, hvilket af disse Alternativer de mener vil indtræffe, hvilket der har deres Tilslutning. Jeg kan tænke mig, at vi under Forudsætning af, at det gaar de Herrer saa godt, som de ønsker og mener, at det vil gaa . . . (*Asger Karstensen*: Det

er der ikke Tvivl om!) . . . det er der ikke Tvivl om, siger det ærede 6te Medlem for Maribo Amt — jeg kunde tænke mig at komme til at se f. Eks. det ærede Medlem fra Ringkøbing og det ærede 6te Medlem fra Maribo hver med sin Portefeuille i samme Ministerium. Jeg indrømmer, at man oplever immervæk noget nyt. Det havde man ikke tænkt, da det ærede Medlem fra Ringkøbing var radikal; men saa forandrede han sig og blev moderat, det er muligt, at han i Fremtiden efter Valgene kan finde sig i at gaa i Ministerium sammen med de Konservative. Saa har han — det kan jeg ikke nægte — i Virkeligheden fuldendt Løbet, jeg vil ikke sige, at han har bevaret Troen, den tabte han efter sine egne Udtalelser allerede i 1905, og dertil er der intet at sige.

Naar man, som det har vist sig ved denne Finanslovbehandling, har lagt hele sin Politik an paa at styrte Ministeriet, saa maa jeg have nogen Grund til at gaa ud fra, at man ogsaa er paa det rene med, hvad man vil gøre, naar Ministeriet er styrtet. Jeg spørger. Det har ikke alene Interesse for mig, men for alle Vælgerne, at de er nogenlunde paa det rene med, hvad der skal ske, hvis de Herrer faar Magt, som de har Agt, hvilket Regimente Danmark da i Fremtiden skal velignes med.

Anden Næstformand (*Alfred Christensen*): Det 6te Medlem for Maribo Amt har Ordet for en kort Bemærkning.

Asger Karstensen: Til det ærede Medlem (Slengerik), som nu underholdt Tinget med nogle Fremtidsbetragtninger og i den Anledning spurgte om adskilligt uden dog at være nysgerrig, idet han gjorde det væsentlig af Hensyn til Vælgerne, der endelig burde vide Besked om alle disse mange Ting, vil jeg blot gøre følgende Bemærkning. Det ærede Medlem nævnedes ligesom den højtærede Statsminister Valgloven og sagde, at nu kunde vi faa Valg saa hurtigt, det skulde være, vi skulde blot gøre denne Valgløv færdig. Ministeren brugte det Udtryk, at den laa i Oppositionens Hænder. Det er ikke rigtigt; den ligger lige saa meget i Regeringspartiernes Hænder, eftersom Regeringspartierne udgør Flertallet her. Og den har oprindeligt ligget i Regeringens Hænder alene, og der har den ligget noget længe. I Februar Maaned havde Regeringen meget travlt med at pege paa, at vi maatte endelig sørge for at faa en Valgløv hurtigt; men